

SZEGEDI HIRADÓ.

54-ik szám.

Szerdán, július 10-én 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, szerdán és szombaton reggel.

Szerkesztői lakás:

Buzatér, Sziráky-ház, első emelet.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Vidékre postán és Szegeden házhozhozással: Egész évre 8 frt, — félévre 4 frt, — évnegyedre 2 frt osztr. ért.

Helyben elvitelve a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt, — félévre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beíratásért 30 ujkr. A nyilttérben a háromhasábos petitsor ígataási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

A hongyülés legujabb lépése.

A királyi leirat meglehetősen kényelmetlen helyzetbe hozta országgyűlésünket, s el lehetett mondani, hogy a muzeumi gyűlésterem fölött „megnehezült az idők viharos járása.”

Ismerjük lényegében az egész leiratot, mely amily rövid tartalommal, ép oly finom a kidolgozásban, s ez utóbbiban rejlik erőssége, mint Trójának a palladiumban, mely hozzáférhetlenné tévé. Mert hisz nem annyira az abban reánk kimondott törvénytelenesség vádja volt a dolog neheze, mint inkább azon valóban kegyes atyai hang, mely midőn az 1790. évi koronázó országgyűlés alkalmával követett eljárásra utal, azalatt a háttérben egy titkos fényes alakot rejteget, ki szelid szemrehányó hangjával ilyenformán látszik hozzánk szólani: „hát nincs bizalmatok bennem!” És ez a hang ama bűvös palladium, melyet a vérmérsék és a logika következtetései szerint reánk nézve ép úgy lehet biztatónak, mint aggasztónak magyarázni, de amelyet az országgyűlés eszélytelenesség, meggondolatlanság vádja nélkül el nem odázhatott magától; de azért sem, mert bizonyára éreznie is kelle, hogy a jövő eshetőségeért a nehéz felelősség terhe igen könnyen az ő vállára biltenhet.

De hála Istennek, ez új szirten is átestünk s pedig úgy, amint legkivánatosb vala, s az aggodó honfikebelről ismét egy teher esett le; pedig hogy mily nehezen járható meredek volt e szirt, azt csak a hongyülés azon többsége mondhatná meg, melynek akarata folytán a fölírat előbbi alakjában keresztül ment.

Dicsőség és elismerés ezért nekik, kik a legszébb győzelmet aratták, mert önmagukat győzték le; fényesen megmutatva azáltal, hogy méltók választóik bizalmára, méltók e nemzetet képviselni, melynek érdekeit oly önzés nélküli tiszta kebellet, oly világosan látó értelemmel bírják fölfogni. S ha volna, ki ezért a következetlenség vádjával merné őket sujtani, az csak saját éretlenségét árulná el.

Azt mondtam egy helyen, jellemezni akarván a jelen országgyűlés szellemét: „ha nagyok a veszélyek, van belátás, mely fölismeri azokat, s van erély és tapintat azok elhárítására.” E szavakra most csak pecsétet üthetek.

A többségnek, ha mereven következetes akart volna lenni, alig volt egyéb teendője, mint vagy újabb határozatot hozni, melyben kimondja, hogy megmarad előbbeni véleménye mellett; de ezzel elzárta volna a fejedelem elől az utat, ki élénken ohajt a fölíratban foglalt nagy fontosságú kérdések iránt őszintén nyilatkozni; vagy a változatlanul hagyott fölírathoz még egy magyarázó tordalékot csatolni, melyben kifejtse, hogy fölíratában sértés a fejedelem és trón tekintélye ellen nincs; hogy a törvénytelenesség vádja őt nem illetheti, mert a mostani trónörökös helyzete egy elődével sincs hasonlatosságban; hogy a jelen eset alkotmányunk történelmében egyetlen stb. De mit használt volna ez. Aki nem azt hiszi, hogy ezzel ott lettünk volna, ahol voltunk, az a légből következtet. Legjobb volt tehát a harmadik eset, melyet az európai közvélemény is bizonyára helyeslésével kísérend: visszaállítani a fölíratot előbbi szerkezetében; így anélkül, hogy létező törvényeinken sértés követtetett volna el, el-

értük azt, hogy elég tétetvén az uralkodó kívánságának, minden akadály el van hárítva az egyenes felelet kimondása előtt, s ezáltal, meglehet, oly örvényt kerültünk ki, mely, egyidőre legalább, könnyen a Seylla és Charybdis vészei közé sodorhatta volna a nemzetet. Mert hogy vész környezett bennünket, az legjobban észrevehető vala a bécsi centralista urak és fizetett közlönyek magaviseletéből, kiket és melyeket irántunk féktelen ellenszenvök szerencsénkre oly ügyetlenekké tesz, hogy nem is kell keresnünk, ők maguk mutatják meg az örvényt, melybe vezetni akarnak.

Mióta a hongyülés foly, örökké csak azt kiabálták, hogy a magyar országgyűlés legnagyobb része csak féktelen szenvedélyt követi. Most valóban kíváncsiak lehetünk rá, milyen hangra változtatják az előbbeni nótát, mert ime láthatják, hogy igen is tud az mérsékelt és észélyes lenni, egyedül azon szent érzelem sugallatából, mely az ő rideg keblökben nem honol, s amit nálunk honsszerelemnek neveznek. Bezzeg mérgelednek majd, hogy nem mentünk fejfel a falnak; hogy gonosz machinatiójukon kifogott a magyar képviselők politikai érettsége, mely képes vala fölismerni s elég ügyes elhárítani magáról azon Achilles sarkat, mely az európai diplomacia mesterkezei közt oly döntő szerepet játszik — a felelősség terhét.

S most már, miután a nemzetgyűlés mindent megtett, mit gyáva öngyilkosság nélkül tehetett, nyugodt lélek, tiszta öntudattal bátran nézhetünk szemébe a jövőnek, mely ha villámokat rejt sötét méhében, az nem minket fog megrettenteni, kik, végezvén kötelességünket, jóra és rosra elkészülve vagyunk.

A fölírat újra föl fog küldetni eredeti szerkezetében, s most már egyenes feleletnek kell rá jönnie. Csak két felelet van, mit e nemzet megérthet: **igen!** vagy **nem!** kibékülés vagy teljes meghasonlás — harmadik eshetőség nincs.

Hallók a fejedelem legujabb nyilatkozatát, mit a bécsi urakháza küldötteinek tön, mely valóban nem igen kelthet valami vérmes reményt bennünk, hogy a fölíratnak így is kívánt sikere lesz; ám mi megmutattuk, hogy semmi közünk az osztrák parlamenthez, nekünk csak a magyar trón örökösével, törvénytelen megkoronázandó magyar királylyal van ügyünk; mi egyedül tőle várjuk a szót, mely kibékülésre vagy végmeghasonlásra vezet. Mi ujult bizalommal fordultunk felé, kérve, jöjjön velünk egy utra, azon utra, melyet a törvény kijelöl, s mely a megroskadt birodalom számára is egyedül lehet üdvöz.

N. S.

Vázlatok

Csongrád megye június elején tartott közgyűléseiről.

(Vége.)

Azon elvekhez híven, melyeket az 1847—8-ki törvénykönyv megállapított, mindenestre a jogegyenlőség a honi politikai hittanok első ágazatává lön, miről államférfiaink egyik jelese, Nyáry Pál országgyűlési képviselő a f. évi június 20-ki képviselőházi ülésben ekép nyilatkozott: „Az 1848-ki törvények kimondván a jogegyenlőséget, ebből természetesen következik, hogy amint eddig a nemes embert nem volt szabad botosztatni, ez elv kimond-

dása után már a nem nemeseket sem lesz szabad, mint ezt Pest megye határozatilag is kimondá” stb.

Lonovics József, a hazafias szellemű s nagy tudományú érsek az 1848-ki törvényeket a magyar aristocratia valódi nemes levelének tartja, s épen e hitben él e sorok írója és kijelenti, hogy a magyar nemesség, mely az alkotmány sáncain kívül állott népet magához emelte, s a közös teherviselést elhatározta, s az ország reformált alkotmányát a jogegyenlőség nemes elveire fektette, és mely ezen törvények védelmére az osztrák kormány fegyveres megtámadásai ellen vérét, vagyonát, nemzeti lételét mérlegbe vetette, kockáztatta, páratlanul áll a világtörténetben; miért is ezen erkölcsi és szellemi nagyság előtt önkénytelenül hódolatra, imádságra lelkesül a honfiai kegyelet, nem pedig izgatásra és becstelenedésre a nemesi név és nemesi osztály ellen.

Az izgatás kellekei: a felsőbbiséget engedélyekre készítve, a fenálló rend elleni kikelés, vágyak ébresztése, szenvedély, lelkesedés, jó és rossz indulatoknak a maga érdekébe behuzása, állithatom mindezen törekvések és indulatok szóban forgó észrevétel látkörén kívül estek. A törvény korlátain belül a legszélesebb szabadság joggal megilleti a köztanácskozásban megvitásokat. Hanem az ilyenféle kifejezések: „mit beszélnek, mikor nem tudják a törvényt”, hullámzó indulatoskodásra utalnak és másrésről a másik vitaközö fél szellemi tehetségeinek gúnyos megkisebbitései, melyek a köztanácskozási téren nem ildomosak; mert ha egyik vagy másik szónok nem tudná is a törvényeket, az ilyen hiány tévedés színében lehetne csak fölvetendő, nem azon meztelenségben, mi nem csak az érzelmet, de az értelmet is sérti. Nincs benne kétség, ha végrendeleti avagy törvénytelen gyám- vagy gondapák ninesenek, ilyeket a fejedelem ad a nemesek- és szabad honfiaknak a htk. I. r. 124. cime szerint, hanem teheti ugyanezt a nádor vagy vármegye az 1659: XXX. t. c. értelmében; minthogy pedig az 1847—8. évi törvények a jogegyenlőséget behozták, több mint bizonyos, miszerint ezen törvénykönyv XI. cikke tekintetbe vétele mellett a vármegye nemes és nem nemes árva fölött gyám vagy gondnok rendelés dolgában önállóan és teljes jogosultsággal intézkedhetik; állván pedig e jogtétel, fönidézett kifejezések annál sértőbbek, mert ezen vitás kérdésben a törvényes igazság a megtámadott fél vélekedése felé ellenállhatlan erővel hajlik.

A megyei képviselő testület egyesülve a tisztikaral képezik a megyei hatóságot, s a képviselők sok tekintetben úgy állanak a tisztviselők iránt, mint az országgyűlési képviselők a felelős miniszterek ellenében. Ismerve tehát ezen hatáskört, hadd mozoghasson a képviselő is szabadon azon eszmevilágban, melyet sajátjának vall, s azon hatáskörben, melyet az országos törvény- és nem a tisztviselőktől nyert; s minden hullámtétele a bíráló vagy a tekintélyek nézetétől eltérő vélekedéseknek akár köztanácskozási, akár társadalmi téren ne vétessék izgatás- vagy egyéb gyanus dolognak, hanem az alkotmányos élet természetszerű kifolyásának, mert bizony ezen légkörben szokásos dolog, hogy minden tehetség saját fejével gondolkozik, és a tekintélyek tisztelete mellett nem esküszik a mester szavaira, hanem egy vagy más kérdésben független véleményt.

Fölteszem a kérdést, abban van-e alkotmányos nyereség, ha életbe nem vágó kérdésekben mindig és kivétel nélkül a közgyűlés tagjai közt paradicsomi öszhangzás van, vagy ellenkezőleg itt-ott akad okszerű ellenmondás, mi a kölcsönös capacitatiók segítségével a részrehajlás nélkül bíráló ész sugárlökései közt a valódi méltányosság és emberileg megközelíthető igazság Isten csarnokába vezet?!

Bevégzem soraimat Dessewffy Aurél gróf eme sorával: „A mi szívünknek sincs más ideálja, mint e hazának lehető legnagyobb boldogsága, e hazának mondom, melyet imádvá szeretni nem csupán

kötelesség, de nem is érdem, hanem minden nemesb kebelre oly erkölcsi kénytelenség, melytől épen úgy nem válhatik meg, mint önmagától.

K.

Országgyűlési tudósítás.

A képviselőház július 5-ki ülése.

Hat órákor délután megnyílt az országos ülés a képviselőházban.

Feszülten várta mindenki a perect, melyen elvégre

6 óra 10 percekor megszólal az elnök csengegytűje és siri csend száll az egész házra.

Az elnök a jegyzőkönyv hitelesítése s a főházi üzenet után kitzíti a napirendet, kijelöli a jegyzőket.

Tanársági jegyző felolvassa a k. kir. leiratot.

Gr. Keglevich kikiáltja a szülő, Hunkár Antal nevét.

A képviselőház legidősb tagja s választott korelnöke szólal meg e fontos tárgyban első, előadván egyszerű szavakban, miszerint fájdalmas meglepetéssel hallá a k. kir. leiratot; valószínűleg elfelejtették Bécsben, hogy már 1848 ban V. Ferdinánd koronás királyunknak írva, e címmel éltünk „Felséges Ur“, innen eredhetett a félreértés is. Ez azonban megtörtént, most már a felirat nem egyesé vagy párté, de az egész képviselőházé, ennél fogva ő egy formulázott indítványt téssen, kérve a házat, hogy azt fogadja el. Indítványa, mely egyhangu végzéssé emeltett, ilyformán hangzik:

Fájdalmas megütközéssel vette a képviselőház, hogy az országgyűlés felirata az ő szándékától eltérő értelmezés miatt Ő Felsége által visszautasított; nem akarván azonban azon vádnak kitenni magát, hogy gátul szolgál abban, miszerint Ő Felsége kegyelm. ígérete szerint a felirat iránt őszintén nyilatkozhatnék, a feliratnak eredeti szövegét, azon hozzáadásokkal, melyeket az indítványozó utólag benyújtott, teljesen helyreállítja s felküldését elhatározza.

Ezen indítvány ellen semmi észrevétel nem tétetvén, az elnök kérdésére egyhangulag elfogadtatott.

A felvitelre ismét a ház elnöke bízott meg.

A cím- és borítékra nézve az 1790 ki cynosura rendeltetett el, a bepecsételést a két ház elnökeire bízott.

Ezentúl olvastatott a helyreállított szöveg, s az hitelesített.

A főrendek ülése jul. 6-án déli 12 órákor.

Elnök: gr. Apponyi György országbíró.

Jegyző: gr. Károlyi Gyula olvassa a július 1-sői ülés jegyzőkönyvét, melynek a g. n. e. patriarcha és érsekek üléseit tárgyaló pontjába indokoláskép Lonovics érsek indítványa is be volt foglalva.

Elnök figyelmezteti a Főrendeket, hogy az alsóház átküldvén a felirat tárgyában tegnap hozott határozatát, minthogy e részben várja a felsőház választát, és mivel — tekintve a püspöki székek ügyében szólanı kívánók följegyzett számát — ezen discussio huzamos ideig tarthatna, ajánlja ennek félbeszakítását s a felirat tárgyalását. (Helyes.)

Jegyző felolvassa az alsóház átküldött jegyzőkönyvi kivonatát, s a képviselők által tegnap elfogadott eredeti feliratot, melynek végszava után felállott

B. Wenkheim Béla békési főispán s a következő rövid beszédet tartotta:

„Nagyméltóságú Elnök ur, mlgos Főrendek! Hazafini örömmel fogadom a t. képviselőházi abeli megállapodását, miszerint a feliratot úgy, a mint azt tisztelt hazánkfia, Deák Ferenc képviselő ur eredetileg javasolta és módosította, ő Felségehez felküldeni elhatározta, — annál is inkább, mivel azon indokokban, melyekből a képviselőház kiindul, teljesen megnyugszom.

Ugyanis meggyőződésem szerint a m. főrendek szándékától semmi sem volt távolabb, mint a fölterjesztett feliratban legkevésbé sérteni ő Felsége törvényes jogait; kénytelen vagyok tehát én is a kegyelmes leiratban kifejtett nézeteket a mélt. Főrendek szándékától eltérő értelmezésnek tulajdonítani és mindenek fölött kívánatosnak tartom: minden akadályt elhárítani, mely legkevésbé gátul szolgálhat annak, hogy ő Felsége a kegyelmes leiratban tett ígéretéhez képest, a felirat lényegére nézve őszintén nyilatkozhatnék.

Ezen szorosán indítványozó beszédet azzal fejezé be Békés főispánja, hogy kéressék fel a ház elnöke a feliratnak fölterjesztésére az alsóház elnökével egyetemben, mint első alkalommal. (Helyes.)

Elnök kimondja a határozatot b. Wenkheim Béla indítványa szellemében, s köszönettel fogadja az iránta nyilvánított bizalmat.

Lonovics érsek ünnepélyesen köszönetet mond a ház nevében a nmlgu elnöknek készörömet teljesített fáradozásaiért, s kívánja, hogy nagy Istentünk menet-jövet vezérelje és termékenyítse bölcs tanácsait; s a ház elismerő halás nyilatkozatát jegyzőkönyvileg is kifejezni kívánja. (Helyes.)

Elnök némi megindulással köszönte meg ezen kecsgetető szavakat, s kijelenté, hogy a ház bizalma és támogatása még inkább megerősítendi őt buzgalmában.

A képviselőház ülése jul. 6-án esti 6 órákor.

Olvastatik a főrendek tizenete, melyben azok kijelentik, hogy a képviselőház azon határozatához, mely szerint a felirat Deák által javasolt alakban és szöveggel újra felküldessék, részükrol is hozzájárulnak. (Helyeslés.) Olvastatott és hitelesített ezután a felirat szövege, valamint a boríték is, mely következőleg hangzik: „Ő császári királyi Felségének, I. Ferenc Józsefnek stb., legkegyelmesebb urnak Bécsben.“

Az aláírás megtörténtével Tanárky jegyző megbizatik, hogy a feliratot a főrendekhez átvigye. Ezután elnök kijelentvén, hogy az elnöki széket távollétében Podmaniczky másod-alelnök foglalandja el, a háztól elbúcsuzván, magát a tagok szives hajlamába ajánlja s harsányan megéljenzetetik.

A főrendek július 6-án d. u. 6 1/2 órákor tartott ülése.

Elnök jelenti, hogy a felirat az alsóházban hitelesítettvén s aláíratván, ide átküldetett. A felirat újból felolvasása fölöslegesnek találtatván, az a ház elnöke és jegyzője által aláíratott. Azután a délelőtti ülés jegyzőkönyve hitelesítettvén, mint-hogy más tárgy kitzítve nincs, az ülést feloszlatja. Távozása előtt azon reményét fejezé ki, hogy rövid idő alatt kedvező eredménnyel lesz szerencsés visszatérhetni. Távozásakor harsány éljenekkel s szives szerencsekívánatokkal kísérték ő excellentiáját a jelenvolt főrendi tagok. (P. N.)*

Legújabb bécsi hir szerint: Császár ő felsége f. hó 8-án délután 2 órákor fogadta el a magyar felső- és alsóház elnökeit, a két magyar korlátnok, Széchen miniszter és első hadsegéde jelenlétében. A császár átvette a feliratot, magyarul felelt: választát a magyar országgyűlésnek megküldendi. A császár huszárezredes egyenruhában volt.

Tárogató.

Helybeli ujdonságok.

* F. hó 6-án a főtanodai ifjuság több lelkes urhölgy közreműködésével a Dugonics-emlékszoboralap javára másodsor adá elő a „Honvéd-husár“ című közkezdveségű népsziművet. A szent cél, városunk nagy szülöttje, irodalmi uttörőink egyik lángelktű bajnoka emlékének megörökítéséhez ez uton is némileg járulni, valóban megérdemlette volna, hogy a különben minden szépre s jóra egyaránt buzgó közönségünk nagyobb számmal látogatta volna meg az előadást annyival is inkább, mert a jótékony cél elősegítése mellett egy élvadás est kellemében is részeshetendett. A derék fiatal műkedvelők eleven, ügyes s meglepőleg egybevágó játékkal általános derilttséget szereztek a válogatott, de nagyon csekély számú közönségnek, mely többször zajos tapsviharral s esinos koszorukkal nyilvánítá elismerő tetszését. A két előadásból befolyt tiszta jövedelemről eddigelő csak annyit hallottunk, hogy az 200 frton felül van.

— Ez idén csaknem időjósokká váltak a makoserdei mulatságok; a hányzor rendezve volt egy ily kedélyes családi ünnepély, az eső is megjelent hivatlan vendégként. Épen úgy történt ez a mult vasárnap is; de úgy látszik ehhez is hozzá szoktak már, mert az első záporral alig törődött a társaság, s midőn a harmadik is elvonult, mintha az idő meguntta volna a dacolást és szép csillagossá derült az ég. A jelenvolt vendégkoszoru fesztelen társalgásban városunk ősie magyar kedélyességet meglepetve szemléltük ezuttal újra fölbredni. Az alföldi derék családanyáké ez érdem, kik oly meleg kebelrel buzgólkodnak a régi jó idők üde szokásai életbeléptetésén.

— Utóbbi számaink egyikében említők Nagy Jakab tilinköművész hazánkfiát, ki Szegeden átutazta alkalmával egypár hangversenyt szándékozik adni. Most már mint bizonyos mondhatjuk, hogy körünkben van, s jövő szombatban részben jótékony célú hangversenyt rendezend az ideiglenes színházban. Minthogy ezuttal a jövedelem egy része — mint halljuk — a helybeli kisedodova javára lend szentelve, reméljük, hogy e nemes célú intézet iránt is a különben sok élvet nyújtandó hangversenyt városunk zenekedvelő közönsége minél számosabban fogja látogatására méltatni. Mi több izben hallottuk e puszták költészetét legmeglepőbb eredetiségben utánzó kis tilinkót, s mindannyiszor esudáltuk a magyar népköltészet ezen egyszerű hangszere bájos ömlengéseit. Alig hisszük, hogy ne vágnék városunkban valaki e különben itt igen is ismert zeneszert művészeti tökélyben zengeni hallani.

— Azon lelkes adakozóknak, kik szerkesztő-

*) E fontos üléseket kívántuk egész terjedelmükben közleni, Szerk.

ségünknel a budai népszínház alaptőkéje gyarapításához járultak, tisztelettel tudomásukra juttatjuk, hogy áldozati fillérek már Budán rendeltetésök helyére megérkeztek. A begyűlt összeg csak 7 frt; de hisszük, hogy a városunkban e célból keringő másik iven az eredmény sokkal jobban megfelelőend Szeged népe hazafias áldozatkészségének.

— A növénypergamenről tettünk egyik utóbbi számunkban említést, melylyel a gyümölcsös üvegeket olesó és mégis sikeres módon lehet bekötöni, s már értesültünk is helyben a használatnál mutatkozó kedvező eredményről; azért bátran merjük ajánlani tisztelt háziasszonyainknak. Ily növénypergamen különféle nagyságu és tömörségű ivenben nagy mennyiségben kapható Burger Zsigmond könyvkereskedésében is.

— (Honleányi áldozat.) Beküldetett szerkesztőségünkhez 20 frt, hogy azt Táncsics Mihály politikai fogoly inséggel küzdő nejének sorsa enyhítésére kézhez szolgáltatassuk. E nemes érzelem nyújtotta adomány városunk több kised leánykái szorgalmából gyűlt össze, kiknek derék tanítónőjük Jäger Emilia urhölgy, mint intézeti tulajdonosó e nemes honleányi kötelességben mint indítványozó első érdemi meg az inséggel küzdő család háláját. Ő ugyanis kis növendékeivel kézimunkákat készítettvén, azokat az említett célra elárultatá, a minek dicséretes eredménye a főnemlített összeg lön. A nemes női érzelem kifogyhatlan forrása volt mindenkor a nyomor enyhítésének, sily érzellemmel vezetett leánykák csak diszei lehetnek jövendőben városunknak!

— A mult számunkban említett lövöldei szerencsétlenség következtében súlyos betegségben fekvő N. L. részére Terescesényi derék polgártársunk aláírást hordoz, melynek eddigi szép eredménye is fedezni fogja egyideg a véletlenül szerencsétlenségbe esett egyén szükségét. Ezen őszive sugallta nemes segélyezési buzgóságaért derék polgártársunk élvezze a jótett édes érzetét!

— (Figyelmeztetés a váltó-ügyre nézve.) — Minthogy végleges országgyűlési intézkedésig váltóügyeinkben jelenleg egyedül Pesten bíraskodhatnak, szükségesnek tartjuk figyelmeztetésül a kellemetlenségek elhárítására a következőket fölemlíteni:

A magyar váltó-törvény szerint a nők váltóképességgel nem bírnak; továbbá ugyan e törvények értelmében a váltóknál halasztási napok nem engedtetnek. Kik tehát vagy a helybeli takarékpénztárnál, vagy másoknál váltóra kölcsönt vesznek fel, a főnemlített két törvényt szemök elől ne téveszszék, mert különben a váltó ovatoltatni fog. — Ezuttal figyelmeztetjük azokat is, kik a helybeli takarékpénztárból zálogra kölcsönt vettek fel, ha a kamatokat három hó eltelte alatt lefizetni elmulasztják, zálogaik a városháznál nyilvános árverés utján fognak eladatni.

Hazai tudósítások.

— Makóról tudósítanak bennünket, hogy az adóbehajtó katonaság már Földeákra vonult. Csak három napot időzött ott, de mint állítják, többet beszerzett 100,000 frtnál. Az adóbehajtásnál valami Pók nevű es. kir. pénztárnok működött; a nép, hogy e nagy munkaidőben a kérélhetlen zaklatástól meneküljön, a szó teljes értelmében ostromolta adója átadhatása végett a sóházat. A katonaság nem tudta mire vélni e nagy adófizetési buzgóságot (?). Azonban megérthette később, mert amint kész lett a nép adója bedobásával, oly hatalmas macskazenét csapott említett Pók hivatalnoknak e buzgó eljárásaért, minőt Makó még nem látott.

— A „Korunk“ egyik utóbbi számában azon tudósítást hozza, hogy az Erdély- és Magyarország közti határvonalon a Feketetón felül állított határoszlop egy idő óta kidöntve a földön hever. Azon politikusok szerint — kik a tényekre szeretnek bivatkozni — az unio — tehát faktum.

— Temesmegye legközelebbi gyűlésében kijelenté, hogy az országgyűlés működéseinek legjobb biztosítékát Deák vezérségében találja fel.

— A debreceni állandó színház költségvetése előlegesen 140,000 frtban állapított meg. Az építkezés Vécsey ur, ottani építész felügyelete alatt már megkezdetik. E szerint tehát alföld egyik fővárosa a művészetnek állandó menedéket adhat nemsokára. Vajjon mi szegediek mikor fogjuk ezt elmondhatni?!

— A postafuvarra július 1-től új díj van meghatározva; a pesti es. k. posta-igazgatóság területén egy ló- és egy egyszerű postafuvarért 1 frt 18 kr; Pozsonban 1 frt 18 kr s Nagyváradon 1 frt 10 kr jár, miről a közönség ezennel értesítettik.

— A nemes keblü zempléni hölgyek az egri nőegylet mintájára fiók-nőegyletet alakítottak az árvák pártfogására, mely már meg is kezdé működését. A szegedi nőegylet — hisszük — nem maradand hátra e nemes példa után, s nemesak a jelenleg törvben lévő fiók-ovodát mielőbb létre hozandja, hanem az árvákra is kiterjesztendi nemes jótékonyágát.

— Fiume és Zágráb városok a helytartóságnak azon rendeletét, melyben tőlök a jegyzőkönyvek felküldése kívántatik, mint a Bachrendszerre mutató törvénytelen eljárást félretették.

— A budai népszínház alaptökéjére az adakozások hazaszerte a legörvendetesebben folynak, úgy hogy a lánchid melletti ideiglenes színháznak angustusban leendő bevégezéséhez biztos kilátás van.

— A Pesten mulató honvédezedes hazánkfia Asbóth Lajos az 1848—49-ki magyar hadjáratot illető két kötetes nagy fontosságú stratégiai művet adott sajtó alá, mely füzetekben rövid idő alatt megindul.

— A „Gränzbote“ szerint mind Temesvárról, mind Gyulafehérvárról folyvást szállítják a sok fegyvert Ausztriába. Így Temesvárról már vagy 16,000, Gyulafehérvárról 20,000 darabot vittek el. Szekrények nem lévén, most már csak szalmába pakolják, s közelebb egy szekér a lugosi úton meggyulván, rajta 46 db fegyver elégett.

Vegyes hírek.

— Az égen most látható üstökös, mint a milanoi csillagda tudósít, nagyon sebesen halad. E sebességnek tulajdonítják, hogy megjelenését előre nem tudták. Világossága rendkívüli

fényét tekintve, állítják, hogy még igen sokáig leendő látható. Szegeden is ugyan azon időben volt látható, melyben Európa csillagjai azt legelőször észrevehék.

— A birodalmi tanács — hihetőleg annak hírére, — hogy a pesti országgyűlés Deák főiratát egyhangulag fölkelteni határozta, 8 napra elnapolta üléseit.

— A pápa ő szentsége egészségi állapota az újabb hírek szerint egyre aggasztóbb kezd lenni, orvosi tanácskozás után, mint az „Il Campidoglio“ jelenti egy brevet irt alá, melynek erejénél fogva egy 5 főpápból álló bizottmány a szokott választási mód mellett új pápát választhat.

— A „Morning Post“ szerint a szeptérvári és berlini kabinet rövid időn el fogják ismeri az olasz királyságot. Ausztria aligha fogja e példákat követni, de mindtán ő többé nem első rangu hatalom (?) s néhány hónap alatt létezni megszűnik, Olaszország az ő elismerése ellen közömbös lehet.

— Leon Plée Belgrád- és Bukarestben tett tapasztalatait e szavakban foglalja össze: „Hallat-

lan fényezés s a legszükségesebb dolgoknak példátlan elhanyagolása.“

— Viktor Emanuel Re Galantuomo (Iovagias király) címen nevezik Olaszthonban; de mivel e szó „galantuomo“ nápolyi szójázás szerint földesurat tesz; tehát a Bourbon párt a népet azzal akarja II. Ferenc részére megnyerni, hogy ez az igazi népkirály, még a másik a földesurak királya.

— A görög király a jövő hét végén Gasteinba szándékozik utazni, s mint a lapok állítják egészsége helyreállítása végett. Távolléte alatt neje mint kormányzó fog szerepelni. Az összeesküdtek ellen folyvást tart a kutatás, de mindeddig nem sikerült őket fölfedezni.

— A „Times“ legújabb számában a kiengesztelési és engedékeny politikát Ausztria részéről Magyarország irányában a legjobbnak tartja, s a főirat el nem fogadását mint legeslegesélytelenebb lépést jellemzi.

— A porosz király nejevel együtt októberben fogja magát ünnepeyen megkoronáztatni Königsbergben.

TÁRCA.

Egy Garibaldi-önkéntes kalandjai.

(Franciaából.)

(Folyt.)

III.

Az éj azonnal beállt, s az idő esti kilenc óra felé lehetett. A parton világot lehetett megkülönböztetni, mely majd fénylett, majd ismét kialudt. A törstiszteknek kelle először kiszállniok. Én valék megbizva kiszállítással. Elindultunk tehát, utunkat a csavargó és szeszélyes világosság felé irányozván.

Nemsokára homályban tűntünk el.

— Mi a jelszó?

— Garibaldi.

— Jól van — válaszolá egy hang olaszul.

A partról azonnal csólnakok indultak meg, hordván nagy fáklyákat, melyek vörös fénye a legfestőiebb hatással terjedt el a tenger színén. E csólnakok a kiszállás elősegítésére jöttek. Castellamare csaknem minden lakosa a partra gyűlt össze, kiáltván: Éljen Garibaldi! Éljen az egyesült Olaszthon! E derék emberek elhalmoztak bennünket mindennemű tüntetések- és szenvedélyes elbeszélésekkel. Egy halász engem vállára kapott könnyű tollként, s kivitt a szárazra, hogy a tenger víze még lábomat se nedvesítse be. Utközben nagyokat cuppantva lábával a vízben, hogy szinte félig megfürödtem, olaszul e szavakat mondá: „Legyünk testvérek mindnyájan, mindnyájan!“

A kiszállásban eltelt az éj nagy része, s ez nehéz munka vala matrózainknak. Szegény kis fészek volt e Castellamare; sem enni, sem inni nem lehetett kapni semmit. Amint kiszálltak az önkénytesek, azonnal elszéledtek az utcákon, s lefeküdtek a kövezeten, s csakhamar különös látványt nyújtott a fáklyafénynek e háromezer ember rögtönzött táborozása, letelepedve össze-vissza fegyvereikkel. Az ég, mely nem igen mutatá magát kegyesnek ez éjen át, reggelre beborult, s hozzáfogott esni, mit mi örömet elengedtünk volna. De Siciliában oly ritka az eső, hogy ezen ritkaság mintegy ünnepeles meglepetésnek tűnt fel irányunkban.

Napkeltekor indulót doboltak, s az önkénytesek megindultak Palermo felé, míg én a Washingtonra mentem vissza, mely Trapani felé határozó utját.

Az Oregon és Franklin már előrementek, s mi oldalt mentünk közel a világító toronyhoz. Alig érkezénk meg, a partról azonnal három hajó indult felénk.

Az elsőben zenészek voltak, körülbelül ötvenen.

A másodikban Trapani sindikusa a város előkelőivel.

A harmadik minden rangu és nemű péppel volt telve, kik lelkesült hangon kiálták: „Éljen Garibaldi! Ferenc elmehet!“

A három hajó mellénk állott. A zenészek először keltek át fűdözetünkre, s rendbe állottak. Ezután előállt a sindikus, környezve világi papok- és minden színű szerzetesekkel; volt köztük zöld, fekete, szürke, fehér. A sindikus kövér testű és széles arcú vala; bemutatván a város tekintélyeit, kezdvén ft. Bertalanon, mint a kapucinusok guardianján, ki a városban egyszersmínt polgármesteri hivatal viselt. A bemutatás végeztével a sindikus rövid alkalmi beszédet tartott, ami után a zenészek „Tell Vilmos“ nyitányát játszák.

Szerencsétlenségre ez őszhangzatot nemsokára egy valóságos hangverseny zavarta meg félig olasz, félig francia szitkok- és esküvésekkel telve, melyek a konyhából hangzóttak ki. Egyik a trapaniak közül a konyhában egy ürücombot csusztatott öltöny alá, mit szakácsunk észrevéve, annyira megboszankodott, hogy nagy munkába került a tettét kedélyesen megvalló trapani kezei közül kiszabadítani.

Nem is kell mondanom, hogy Trapanit egész lelkesedésben találtuk, hogy mindenütt Garibaldi dala hangzott, s hogy a város estve kivilágítva egy nagyszerű éget ábrázolt. Trapaniban azért szálltunk ki, hogy lökészetet rakjunk partra, mely szárazon vala szállítandó Palermóba. E munka végeztével elbocsájtatásomat kérem a parancsnoktól, hogy a sereget utólérjem. Kis máhám rendbe hozva, elindulék a szárazra kiszállani, midőn a hágeson csaknem összeért orrom egy vörös inges emberével. Tekintete és római alakja a szó legodonabb értelmében, reám oly hatást gyakoroltak, hogy én a lehető gyorsasággal siettem állásba tenni magamat, hogy üdvözöljem. Ez ismeretlen kérdé tőlem olaszul, hol van a parancsnok. Én franciául válaszolám neki, hogy szobájában van, s elvezetem a lejáratiig. Megköszöné e szolgálatomat egy nyájas és kegyes taglejtéssel. Kérdeztem a matrózoktól, ki ezen ember, de senki sem ismeré; csak annyit tudtak, hogy egy kis dereglyén jött a part felől, melyet maga kormányzott. Ezen könnyű, igen egyszerű, s minden ékítés nélküli csólnak hajónk hágesójához kötve hullámzott a tengeren, várva urára; csak egy kendőt láttam benne és néhány fűgét a csónak hátulján.

Csodálatos dolog, mindnyájan ugyanazon érzéssel valánk eltelve. Mialatt mi e különös látogatás felett tanakodánk, az ismeretlen a hajófüdőlen volt újra, kísérve a parancsnoktól fűdetlen fűvel, és beszélve vele mérsékelt hangon, de igen élénken. A parancsnok elkíséré vendégét a hágesó utolsó fokáig, hol kézzsoritással váltak el egymástól. Az ismeretlen a part felé irányzá csólnakát, a parancsnok pedig visszajött a fűdözetre.

Mi mindnyájan kérdő pillantást vetettünk reá. Ő mosolygva mondá: „Uraim, önök Garibaldi látták.“

A lökészet fűdözet kíséretében másnap nyolc órakor megindult Palermóba. Washington parancsnoka szives volt maradásomat némileg megkísérteni, de a kaland utáni vagy s annak ohaja, hogy a kifejlődő nagy eseményeknél jelen lehessenek, hatalmasan ösztönzének a tenger odahagyására.

Fűdözetünk, mely 50—60 kocsiából állott, a tömeg zajos éljenei közt hagyá el Trapanit, mi követtük e csapatot lóháton, egy tiszt a Washingtonról és én, nagy nehezen előkerítvén két lovat számunkra. Dél felé megérkeztünk Calatafimbibe, telve még az első csata emlékeivel, melyben Garibaldi az ellent megszalasztá. Egy derék polgár elvezetett bennünket magához ebédre, társamat s engem, s elbeszélé, mennyire remegnek a lakosok a királyiak visszajöhetése miatt, kik bizonyára tüzzel-vassal fognak mindent elpusztítani a veszített csata miatt. Ilyen a siciliaik bizalma a Bourbonok kormányában, kik csak a hosszú éveken át kiállott elnyomatást, türest hozzák emlékkükbe s a borzalom és félelem érzelmével töltik el kebleiket.

Egy kis csapat calatafimi önkénytes vadászfegyverrel felszerelve csatlakozott hozzánk, midőn Alcamóba indultunk. Az ut kaktusok és olajfák közt kigyózik egy elhagyatott és vad vidéken keresztül. Itt-ott mutatkozott egy bokor rózsa, jaszmin s egyéb virágok, megteremve minden mivelés nélkül, melyek távolról nagy fáknak látszanak, oly erőteljes és bujálkodó a növényzet ezen a zsarnok és képtelen kormány szűlte lustaság és szegénység miatt oly rég idő óta elhanyagolt országban.

A Castellamarenál kiszállt kis önkénytes csapat, melyet mi Alcamóban hittünk elérni, már tova ment, s természetesen számunkra tiszta helyet hagyott, oly annyira, hogy eledelt alig lehetett kapunk. Igen szerencsések voltak, kik vacsorára egy vereshagymát vagy néhány olajgyümölcsöt kaphattak. Másnap végre beértük a sereget Parthenicónál, hol Garibaldi másodszer ütközött meg, mielőtt Palermóba ment volna. Itt veres ingeket kaptunk, s engem Ordódy magyar őrnagy csapatába osztottak be, melynek alvezére Costa százados vala. Két napi pihenés után elindultunk Palermóba, melytől kilenc mérföldnyire valánk csak távol, vivén magunkkal bizonyos számú önkényteseket Parthenicóból.

Az ut egy igen keskeny ösvény hegyes vidé-

ken a legfestőiebb táj közepett. Időnkint parasztok jövének felénk ösvéteken, üdvözölvén bennünket ily szavakkal: Éljen Olaszthon! Az ut nemsokára valóságos hegyszorossá vált, melyen egymásután kénytelenek valánk lépdelni állatokként kaktusok között, melyeknek tüskéi csizmáinkon is keresztül hatottak.

A mi siciliai embereink igen elmés módot találtak fel csizmáik megkímélésére, s teljes elpusztulása ellen; levetették lábaikról, betették tarisznyaikba s előre iramlottak mezitláb oly gyorsan, hogy mi csak Montreale-ban érthettük el őket. Még most sem tudom megmagyarázni magamnak e jelenetet, az ő talpbőröknek oly vastagnak kell lenni, mint Horác rettentetlen embere szívének, fűdözve cserfával és háromszoros ércel: Robur et aes triplex.

Montrealeban előtűntek a mi siciliai önkénytesek, vezetve fogadásunkra a város népét, melynek felét mindkét nemű szerzetesek teszik. A hőség leverő vala. Mi vagy huszan letelepedtünk egy csodálatra méltó stýlben épült ferenerendi zárda árnyékában. A jó atyák igen szivesen fogadtak bennünket, s gyermekded kíváncsisággal vizsgálák fegyvereinket, melyeket ők teljességgel meg akartak jó áron venni. Volt egy, ki az én fegyveremért husz piastert akart adni; sokáig mulatott gyermekies cselofogásával, melylyel rá akart beszélni, hogy fegyveremet eladjam. Két órai pihenés után elhagytuk e tájat — a világ legszebbikét, melyben az ember újra átálmodja Theocrit pásztorverseit: de sietnünk kelle, mert későre járt az idő, s vártak reánk Palermóban.

(Folyt. köv.)

Irodalom és művészet.

— Beküldetett szerkesztőségünkhez „A magyarhoni törvényhozás történeti vázlat.“ Kiadták Kovách Pál jogtudor, apát és dorosmai plebános és Kovách Sándor ügyvéd. Hazánk jelen viszonyai közt e remekül szerkesztett mű nem csak a jogi téren működő, hanem minden tudományos képzettségű hazafi kezében igen hasznos „Vademecum“ ul szolgál. Ára e csinosan kiállított s 282 lapra terjedő könyvnek 1 frt 60 kr. Kapható Burger Zsigmond könyvárusnál Szegeden.

— Vettük a f. hó 1-től Temesvárott megjelenő „Gränzbote“ című vegyes tartalmu lap három első számát. Szerkesztője: Gelits Richard, ki kilenc évi külföldön léte alatt hazánkra vonatkozó több művet irt német és angol nyelven. Részt vett a krimi hadjáratban is mint őrnagy az idegen legióban. Üdvözöljük őt részünkről is hazánk szent ügye mellett.

— Lovassy Sándor zeneszerző „Teleki-keserv“ című eredeti busongó magyarjára előfizetést hirdet. Egyes példány ára 1 frt, s az előfizetési összegek hozzá — Abonyba — küldendők július végeig.

— Pesten augusztustól kezdve minden héten kétszer megjelenő politikai s irodalmi román lap indul meg „Concordia“ címmel. Szerkesztője Pap Zsigmond, kövárvidéki főkapitány.

— Vettük a „Balaton Füredi Napló“ két első számát, s mint eddigi tartalma mutatja, azon szép vidék eléggé élénk közlönye támadt benne. Előfizetési ár a fürdői évszakban félre 4 frt, negyedévre 3 frt. Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos: Tihanyi Viszhang (?).

— Ungvárt f. hó 1-én „Kárpáti Hirnök“ című, hetenkint kétszer megjelenő vegyes tartalmu lap indul meg Mészáros Károly szerkesztése alatt.

— A „Falusi Gazda“ július—decemberi 1-ső száma nagyobb alakban, csinos képekkel és gazdag tartalommal megjelent. Ajáljuk e hasznos gazdasági közlönyt alföldi gazdáinknak. Előfizetési ár felére csak 2 ft.

Nyiltér. *)

Nyilatkozat.

Áldozat című, — Szegeden f. évi május 8-án írt, K. D. aláírással ellátott, a makói postán

*) A főnebbi rovatban közlöttékért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a Szerk.

hosszám érkezett, lovagiatlan s rágalmozó író eláruló — levélre ezennel kinyilatkozatom, hogy: Tessék az írónak aláírást levetve, nyílt sisakkal előállni s akár a törvényesség, akár a lovagiasság terén velem szembeállni.

Kelt Makón, 1861. június 30-án.

Csethe Pál.

Beküldetett.

Bécs egyik érdemes polgára, Popp ur, épen most kapott szabadalmat Anatherin-szájvizének Északamerika valamennyi szabad államaiban általános és akadálytalan terjesztésére. Öszintén szerencsét kívánunk ezen elismert jelességű szájviz, e jelenleg az európai fogkosmetika egész

terén bizonyosan legcélszerűbb cikk fíradh atlanul előre törekvő föltalálójának oceanon túli kelendősége nagyszerű terjedéséhez, meg levén győződve, hogy első orvosi tekintélyek által ajánlott és ezerféleképp kipróbált készítménye a tengeren túli hölgyek öltöző asztalán rövid idő múlva épen oly szilárdan meghonosul, mint az ő világban, hol a fő- és aranguknál egyiránt a legnagyobb tetszésnek örvend. Északamerikában orvosi és illatszerek számára külföldieknek küztudomás szerint csupán a legtrikább, különösen tekintetbe veendő esetekben, és csak az illető egészségügyi hatóságok részéről történt legszigorúbb vizsgálat után adatkak ily szabadalmak, de szerencsére ott nincs orvosi collegium, mely eléggé szűkebbül és gyalár volna, hogy ily egyszerű szabad üzleti engedélyvel bíró kosmetikus szerek nyilvános hirdetésének alakjába akadályozólag avatkoznék s a készítőnek hirdetési szerkesztését önkényesen megszabná.

ÜZLETI HIRNÖK.

(Sz.) Szeged, július 9-ikén 1861. Külföldi megrendelések következtében a legutóbbi gabnabörze egy kissé élénkebb vala; mintegy 30,000 mérő kelet mellett az ár 10—15 krral emelkedett. Mindennek dacára helybeli piacunk mégis igen korlátozott, s csak kukoricában történt némi üzlet 2 ft 50—55 kr-ával mérünkint.

Egyéb gabnabörzékben csak annyit vásárolnak, mennyi helyi fogyasztásra szükséges. Az aratás szélében beállt mindenütt, s dus aratás várható, még pedig minőségben is; azért remélik, hogy az árak csökkenni fognak, főleg ha külföldi megrendelések nem fognak érkezni.

A repceár meglehetősen tartja magát, s a bánátnak mérője 13 ft—13 ft 50 krral kel.

A gyapjúárak egyre pang, s a nagyobb piacokról jött tudósítások sem igen kedvezők.

Időjárásunk mult szombat óta változó; eső s szél változtatják egymást; jégről azonban ezuttal nem hallani.

Légmérsék legnagyobb foka 26 R.

Üzleti terményárak: tisztabuza köbfe 9—9 ft 60 kr; rozs 6 ft 40 kr.—7 ft; árpa 3 ft 60—80 kr.; zab 3 ft 20—80 kr.; köles 7 ft —kr.—7 ft 20 kr.; tengeri 4 ft 20—40 kr.

Szegedi piaci árak: Borsó mérő 6 ft. Lenese m. 6 ft. Paszuly 3 ft 50 kr. Köles 3 ft 60 kr. Burgonya 1 ft 60 kr. Marhabus fontja 18 kr. Juhus 16 kr. Sertésus 20 kr. Szalonna mázsája 30 ft 40 kr. Zsir iteje 50 kr. Lángliszt mázsája 13 ft 50 kr. Zsemlyelisz m. 8 ft 80 kr. Kenyerliszt iteje 8 kr. Kukoricaliszt iteje 4 kr. Árpada 2 iteje 14 kr. Köleskása iteje 12 kr. Rizskása fontja 24 kr. Faolaj fontja 80 kr. Repceolaj 40 kr. Lenmagolaj 60 kr. Faggyu mázsája 40 ft —kr. Faggyu gyertya öntött fontja 40 kr. mártott 32 kr. Szappan fontja 48 kr. Köröfá öle 15 ft —kr. Tölgyfa 11 ft —kr. Lágya 7 ft —kr. Készén vékaja 44 ft. Széna m. új 1 ft —kr. Szalma m. 80 kr. Kender m. 21 kr. Len 40 ft.

Vizállás.

TISZA SZEGEDNÉL július 10-én 11' 9" 3"

Vidéki terményárak.

Alsóausztriai mérő osztr. pénzben	Tiszta buza		Két- szeres	Rozs	Árpa	Zab	Ten- geri
	ft k.	ft k.					
Arad	5 25	—	—	3 36	1 81	1 68	2 30
Baja	4 —	2 86	—	2 60	1 60	1 22	2 40
Bécskerek (Nagy)	4 40	3 —	—	—	1 80	1 50	2 20
Gyula	4 40	3 88	—	—	1 78	1 68	2 10
Győr	4 60	3 —	—	2 80	2 60	1 60	2 75
Mosony	4 20	3 60	—	—	2 —	2 —	1 80
Sziszek	5 25	—	—	2 99	2 36	1 90	3 30
Perjámos	4 —	—	—	—	1 50	1 30	2 —
Szabadka	4 20	3 40	—	3 10	1 60	1 30	1 20
Temesvár	5 8	4 5	3 25	2 30	1 85	1 35	2 35
Ujvidék	4 28	3 7	—	—	1 48	1 75	2 40
Ujbecse	5 —	—	—	—	1 68	1 50	2 —
Nagy-Sz.-Miklós	4 25	3 50	1 80	—	—	1 50	2 40

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. u., 2 óra 50 perkor éjjel.
— Temesvárra 1 ó. 40 p. délután, 10 óra 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 25 p. éjjel.
Pestről Bécsbe 9 óra 12 pkor reggel, 9 óra 20 p. este.

Érkezések a vasutakon.

Szegedről Temesvárra 6 ó. 35 p. este, 1 ó. 41 p. éjjel.
Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó. 23 p. reggel, 8 ó. 27 p. e.
Ceglédre 1 óra 10 p. délután, 9 ó. 57 p. este.
Pestről Ceglédre 8 óra 10 p. reggel, 6 óra 15 p. délután.

Teherszállítási bér:

Vámegyleti mázsánkt (90 bécsi font = 100%₁₀ vámegyleti fonttal) Pesttől Szegedig a 3 osztály szerént 41, 60, 80 kr, Pesttől Debrecenig 58, 81, 113 kr, Pesttől Bécsig 63, 90, 124 kr, Pesttől Bodenbachig 168, 212, 232 kr. Drezdáig ezenfölül 3 1/2, Berlinig 14 1/2, Hamburgig 55 1/2 ezüst garas.
Általános biztosítási díj még fizetendő a földási vonalon mázsánkt 1/10 kr, a mellékvonalokra nézve 1/10 kr, mázsapénz közönséges tehernél mázsánkt 1 1/10 kr, fekbér 1/10 kr. mázsáért és naponkint.

Bécsi pénzfolyam június 7-én.

5% ausztr. értékb.	61 75	Északi vasut . . .	1969 —
5% nemzeti kölcsön	80 70	Államvasut . . .	269 —
5% metalliques . . .	69 —	Nyug. vasut . . .	170 —
4% 1/2 metalliques . .	58 50	Pardubitz	116 —
5% magy. földt. köt.	69 —	Tiszai „	147 —
1839-i állampapírok	113 —	Déli „	220 —
1854-i „	87 75	Dunagőzhajózás . .	429 —
1860-i „ 4%-es	84 65	Lloydrézvénnyek . .	224 —
Comoi „	16 25	Pesti lánchid	398 —
Hitelsorsjegy	118 25	Amsterd. 860 holl. f.	—
4% dunagőzh. sorsj.	97 50	Augsburg 100 f. d. é.	117 25
Budai 40 ftos	36 50	Frankfurt 100 f. d. é.	117 50
Hg Eszterh. 40 „	94 —	Hamburg 100 m. b.	103 25
Hg Salm 40 „	38 25	London 10 ft st. . . .	138 75
Hg Pálffy 40 „	37 50	Páris 100 frank	54 70
Hg Clary 40 „	35 50	Cs. koronás	19 3
Gr. St. Genois 40 „	37 50	Cs. arany	6 57
Hg Windisch. 20 „	22 25	Napoleon	11 6
Gr. Waldstein 20 ftos . . .	25 25	Souveraind'or	—
Gr. Keglevich 10 „	12 50	Fridrichsd'or	—
Nemzeti-bankrészv.	748 —	Angol sovereigns . . .	—
Hitelintéz. 200 f. o. é. . . .	172 30	Orosz császári	12 36
Al.-ausztr. esc.-bank.	588 —	Ezüst	37 75

Felelős szerkesztő: Szabó Mihály.

HIRDETÉSEK.

(157—5) Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhirül tétetik, hogy alábbirt időkb. következé városi javadalmak fog-
nak nyílt árverésen 10% bánátpénz lefizetés mellett hasznbérbe adni.
1-ször. Pecenye-süttögetési jog, egy a sertésus-árlásnak piaci díj-szedése f. évi november 1-től 1862. október végéig, f. évi július 12-én délutáni 3 órakor.
2-ször. Mátéhidí v. u. koresmáltatás és ugyanott lévő épületek használat, f. é. július 13. d. u. 3 órakor.
3-ször. Élészázi (lakonyhai) 14 boltnak hasznbérlete, f. é. július 15. délutáni 3 órakor.
4-ször. Madarásztoi csárda bormé-
részi joggal 104¹²⁰⁰/₁₂₀₀ hold homok-
földdel, f. é. július 16-án d. u. 3 órakor.
5-ször. Tüzi ölfák után szedendő
díj évi hasznbérlete, f. évi július
16-án délutáni 4 órakor.
6-ször. Szina-telek és serház
közti utcában ölfák kirakására szol-
gáló tér, f. é. július 17. d. u. 3 órakor.
7-ször. Uj-szegedi borméresi és
helypénzesedési jeg, f. évi július 18.
délutáni 3 órakor.
8-ször. Tápiéi ur jogok általa-
ban évi hasznbérlete, f. évi július
18-án délutáni 4 órakor.
9-ször. Kisteleki vendéglő, ital-
méresi joggal, f. évi július 19-én
délutáni 3 órakor.
Ezekre vonatkozó föltételek az
alkamarási hivatalban bármikor
megtekinthetők.
Mely árverésekre a bérleni kívá-
nók illendően meghivatnak.
Szeged, 1861. június 24-én.
Osztróvszky József,
polgármester.

(169—2) Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhirül tétetik, hogy a palánki ugy-
nevezett Ferenctőren eladásra jelet
hat üres ház-helyeknek egyenkénti
örök eladásá iránt f. évi augusztus
hó 12-én délutáni 3 órakor a
tanácssteremben nyilvános árverés fog-
tartatni.
A megalapított szerződési fölté-
telek az alkamarási hivatalban eleve
és bármikor megtekinthetők.
Miről venni szándékozók báná-
tpénzzel leendő megjelenés iránt érte-
sítetnek. —
Szeged, 1861. évi július hó 5-én.
Osztróvszky József,
polgármester.

(172—1) Óvás.

Közbejött viszonyok okul szol-
gálnak, hogy Kövesdy Sámuel ur-
nak, ki több éven át személyes meg-
bizottunk vala, ezennel a tőlünk
kezeli közt lévő felhatalmazásunkat
érvényen kívülnek nyilvánítsuk. E
szerint figyelmeztetünk mindenkit,
hogy számadásunkra övele sem üzle-
tet ne kössön, sem pénzeket neki
át ne adjon.
Szeged, július 3-án 1861.
Kopasz Mihály örökösei.

(173—1) Cs: kir. kiz. szab. és első amerikai kizárólagosan szab.

ANATHERIN-SZÁJVIZ.

Egy palack ára 1 ft 40 kr. o. é.

Mint hogy ezen, nevezetes tekintélyek számtalan legelismertebb bizo-
nyítványai által igazolt, naponta terjedő használatával minden háztartásnál
nélkülözhetlenül lett föltulmulatlan eredményű szájviz, mely magas és
legmagas uraságok által is a fogak és szájrészek épségbentartására mint
kifőntő tisztító- és gyógyszer használtatik, valamint a legbiresebb orvosok
által rendeltetik, minden további földicsérését fölöslegesnek tartok.

FOGÓLOM,

a fogüregek sajátkezüleg ölmozására.
Ára 2 ft 20 kr.

Cs. k. Anatherin-fogpasta.
Ára 1 ft 22 kr.

Növényi fogpor.
Ára 63 kr.

POPP G. J. gyakorló fogorvostól Bécsben (Tuchlauben, 577. szám.)
Azonkívül nála mindennemű műfogak készítettnek.

Fentebbi szerek kaphatók:

Szegeden: Kovács M. gyógyszerész.	Félegyházán: Hoffer A. gyógyszer.
Kovács A.	N.-Kikindán: Komka A. J.
Killius G. díszárú.	Pakson: Florian János.
N.-Sz.-Miklóson: Napholz gyógyszer.	Pécsen: Gábor J. gyógyszerész.
Szabadkán: Milho.	Csarsch.
Zomboron: Popits.	Szolnay W.
Baján: Miechitsch.	Zach.
Handlhofer R.	Zsombolyán: Telbisz.
Szentesen: Prohászka, gyógyszer.	Kecskeméten: Machleid gyógyszer.
Eisdorfer „	Makón: Jeszofski.

(170—2)

Szóló-eladás.

Felsővárosi Jó Pálféle szőlők mellett Frankhegyben, a Bokorféle
szőlőkben, Kiss János és Jambrik József ur szomszédságukban, 600 ut
vagyis 5 hold és 290 négyszög öl, sok szép gyümölcsfákkal, és ezévbni
gyümölcs- és szőlőterméssel szabadkézből örök áron eladó. Venni vagy
megnézni kedvelők értekezhetnek alulírott tulajdonossal.

Baumgartner József.

Lakik Palánkban, a n.-kaszárnyának átellenében, 104. sz. a.

Márvány-siremlékek raktára.

Aluljegyzett raktárban szobor, gúla, kereszt
s más alakú sarkok vagy emlékek a legjobb már-
ványból készülve kaphatók, azokra bármintemű rajzo-
kat vagy iratokat kivés és aranyoz, valamint célszerű
elpakolását és elszállítását is elvállalja.

Fischer János.

(177—1) A sétány átellenében, Egressy-házban.

(175—1) Ház-eladás.

Uj-Szegeden, a fűtőházban fekvő
Rónay Jánosféle 103-ik szám alatti
ház hely (körülbelül 1000 négyszög
térnyi telek) szabadkézből eladó.
Venni szándékozók értekezhetnek
alulírott megbizottal Szegeden.
Keresztury János.
Lakik: Palánkban, segítő-b.-asszony-
utca, 938. sz. a.

(174—1)

Árlejtési hirdetés.

Szentes város elő fogatozása 8 koesi s 16 lóra 3 évekre, árlejtés
utján hasznbérbe adatik.
A vállalkozni akarók július 29-kén d. e. 9 órakor a városházánál
tartandó árlejtésre meghivatnak.
Ugyancsak Szentes város részéről árlejtés hirdettetik 40,000 folyó
öl pallóztatásra szolgáló egészséges 1/2 tölgyfa-deszkára, melynek szélessége
legalább 1 láb, vastagsága 2 1/2 hüvelyk, hossza pedig 2 1/2 öl legyen,
de hosszabb és vastagabb is lehet.
A szállítás 10,000 ölre azonnal, a többire nézve pedig részletekben
is teljesíthető lesz. Bővebb föltételek a jegyzői hivatalban megtekinthetők.
Az árlejtés f. évi augusztus 1-ső napján délelőtti 9 órakor fog a
városházánál tartatni.
Szentes, július 7-én 1861.
Oroszi Miklós, polgármester.

(176—1)

Nevelő nő keresztek.

Falura három leánykához egy nevelő nő szükségeltetik, ki az elemi
tanulmányokban és kézimunkákban alapos oktatást nyújtani képes. Bőveb-
ben értesít Kémenczy Adalbert. Lakása: Hoffer-ház, első emelet.

(178—1) Lakbérbeadás.

A Sz.-Háromság-utcában Gaisz-
lerféle házban az utcára szolgáló ré-
szen egy lakás sz. Jakab-naptól bér-
beadó.